

alle omstændigheder, at de kæmpeanstrengelser, der har været udfoldet ved planlægningsdillerne, er ofret aldeles forgæves. Ingen kan forudse udviklingen, og det er kun urimelige og unødige selvpinsler at lægge livets udvikling i de spændetrojer, som planerne udgør.

Samfundsmæssigt vil lovforslagets vedtagelse selvsagt have den fordel, at den eksisterende bygningsmasse bliver bedre udnyttet. Da det offentlige pålagde sommerhusrestriktioner, skyldtes det også en overvurdering af, hvilken rigdom og velstand Danmark ville komme til at flyde i – så meget, at man kunne tillade sig at lade store boligmasser henstå ubeboede halvdelen af året. Nu har de sørgelige kendsgerninger overbevist os om, at danskerne vågner op som konen i muddergrøften, og så må vi selvsagt drage den konsekvens igen at ophæve disse offentligretlige restriktioner.

Under alle omstændigheder bor folk jo også under den nuværende lovgivning i deres sommer-

huse om vinteren. Problemet er blot, om man skal kriminalisere denne helt almindelige adfærd eller indrette loven efter de faktiske forhold. Ved valget mellem disse to muligheder foretrækker forslagsstillerne den sidstnævnte.

Nu findes der jo også sommerhusrestriktioner, som er begrundet i private aftaler (servitutter). I det omfang noget sådant eksisterer, påvirkes det ikke af nærværende lovforslag, som jo alene drejer sig om »offentligretlige forskrifter«.

Lovforslaget er en genfremsættelse af L 151 af 28. februar 1980 (Folketingstidende 1979–80 (2. samling), forhandlingerne sp. 5940 og 8909 og tillæg A sp. 3757) og L 48 af 28. oktober 1982 (Folketingstidende 1982–83, tillæg A sp. 919, forhandlingerne sp. 2247, 10994 og 11281 samt tillæg B sp. 1021).

Da det i praksis nok især bliver ældre mennesker, som vil få glæde af forslaget, kan det opfattes som en brik i Fremskridtspartiets pensionistpolitik.